

[Fuglsang.]

Alt dette er baggrunden for de lovforslag, vi her behandler, også toldlovsforslaget, hvori der efter mange og lange forhandlinger med erhvervene er taget vidtgående hensyn til industriens principielle krav bl. a. vedrørende billiggørelse af råvarer og til dels en betydelig beskyttelsestold på en lang række vigtige forbrugsvarer, hvilket uvægerligt vil føre stigende forbrugerpriser i sit kølvand; dette vil f. eks. være tilfældet for skotøj.

Lad mig lige her indskyde, at vi kan støtte forslaget til folketingsbeslutning vedrørende UNESCO-konventionen om indførelse af undervisningsmaterialer m. m. Jeg vil gerne pege på, at man i konventionen foreslår visse forbehold for Amerikas Forenede Stater for at lette dette lands deltagelse. At netop dette store land, som ønsker at optræde som en førende økonomisk magt og så rundhåndet strør om sig med løfter f. eks. om hjælp på militært område, mener, det er nødvendigt med forbehold på det kulturelle område, det er for mig både ret beskæmmende og betegnende.

Videre vil jeg nævne de foreslåede foranstaltninger mod dumping. Jeg ser nok nødvendigheden af sådanne, men samtidig vil jeg pege på, at bemyndigelser på dette område absolut kan være farlige og både bruges til almindelige politiske og til handelspolitiske formål.

Det afgørende ved alle disse foranstaltninger er: vil de kunne værne vore danske interesser, virkelig værne dem mod den flodbølge af fremmede varer, som, når man åbner dørene udadtil, vil strømme ind over det danske marked? Jeg erkender — og jeg har på følelsen, at mange erkender det samme — at det tror jeg i virkeligheden ikke på.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen var betænkelig ved vore småskibsværfters fremtid, og den bekymring deler jeg ganske, men det er bare et af mange områder og brancher, som trods alt tilsammen giver tusinder af danske arbejdere deres brød, men som gennem liberaliseringen kastes ud i en konkurrencekamp med gennemrationiserede moderne erfarne udenlandske storeforetagender med et velforberedt salgsapparat, en kamp, som mange af vore virksomheder ikke vil være i stand til at stå igennem,

og det er netop ikke mindst småvirksomhederne, som kommer i fare. Det kom også til udtryk på Københavnsafdelingen af Dansk Arbejdes generalforsamling i sommer, hvor det oplystes, at der her i hovedstadsområdet findes ca. 2 000 virksomheder med under 55 arbejdere, og som i alt havde 80 000 mand beskæftiget. Af dem vil en tredjedel komme i farezonen.

Endelig er der en side af sagen, som til dato kun det ærede medlem hr. Niels Andersen synes at have tænkt på: Det, man hidtil har talt om, er beskyttelse af industri og beskæftigelse, men der er endnu en part med sine egne problemer og interesser, nemlig forbrugerne; de vil i høj grad komme til at betale deres del af gildet, hvis ikke der gøres noget effektivt for at beskytte dem samtidig med indførelsen af toldforhøjelserne. Det gælder både forbrugere af råvarer til landbrug og industri, og det gælder den brede skare forbrugere af daglige livsforbrugsvarer. Det, som vil ske, hvis man ikke gennem lovgivningen tager sine forholdsregler, er, at nødvendige forbrugsvarer vil fordyres ikke blot med tolden på indførte varer, men også ved, at vore hjemlige producenter, alt andet lige, vil skære sig deres del af kagen ved at forhøje deres priser i takt hermed på de øvrige borgeres bekostning.

Samtidig ser vi, hvordan man over for arbejderklassen bruger argumentet med den skærpede konkurrence til af den at kræve endnu mere arbejde end nu i forhold til dens løn. Allerede nu høres som sagt denne argumentation, til trods for at danske arbejderes lønstigninger til dato har været ringere end i de lande, vi kommer til at konkurrere med. F. eks. var lønstigningen i Danmark i årene 1953-56 3,4 pct. mod i Norge, England og USA 10 pct., i Sverige og Holland 11 pct. og i Vesttyskland 14 pct.

Jeg kender det argument, man undertiden støder på, at disse toldforhøjelser kun er indledningen til toldens afskaffelse og fuld liberalisering, og at når denne slår igennem, vil den fri konkurrence af sig selv holde priserne nede. Jeg tror bare ikke, man skal tage alt for meget forskud på disse fremtidige glæder og i dem søge trøst for de øjeblikkelige vanskeligheder, vi vil møde; dels skal livet leves i dag, dels har vi ingen som helst erfaring for, at den